

บทที่ 1

1. ความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องเรียนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับชนชาวโลกและภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษากลางในการสื่อสารของมนุษย์ ในประเทศไทยภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทสำคัญทางด้านการค้าและการทูตตั้งแต่สมัยรัชกาลที่3และรัชกาลที่4 เป็นต้นมาและเพิ่มมากขึ้นในทุกขณะทั้งทางด้านการเมืองสังคมเศรษฐกิจ วัฒนธรรมการค้าการติดต่อสื่อสารระหว่าง ประเทศและการศึกษา โดยเฉพาะในด้านการศึกษานั้นมีสถาบันการศึกษาหลายแห่งได้เปิดการเรียนการสอนหลักสูตร English Program ทั้งในระดับประถมศึกษามัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะ ทางด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารกับชนชาวโลกอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ปัจจุบันประชาคมอาเซียน (ASEAN COMMUNITY) เข้ามามีบทบาทอย่างมาก ซึ่งได้ระบุให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อกลางในการสื่อสารทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชน ดังนั้นหลักสูตรการเรียนการสอนในห้องเรียนจึงเน้นกำหนดให้ผู้เรียนกำหนดให้ผู้เรียนมีสมรรถนะที่สำคัญ 5 ประการ สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน คือ ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ได้ซึ่งในที่นี้หมายถึงความสามารถในการฟัง การพูด การ- อ่านและการเขียนภาษาต่างประเทศ แต่ระบบการศึกษาของไทยในปัจจุบันยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคคล สังคมและประเทศเท่าที่ควร เมื่อต้องเผชิญกับความ คาดหวังทาง

สังคมที่จะทำให้การศึกษามีบทบาทในการเตรียมคนให้พร้อมสำหรับการแข่งขันในสังคมโลก ก็ยังเห็น ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการศึกษามากขึ้น ปัญหาที่ถกเถียงกันมากในแวดวงการศึกษา คือ เมื่อผู้เรียนเรียนจบ หลักสูตรการศึกษาไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา หรือในระดับปริญญาตรีแล้วก็ยังไม่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควรซึ่งปัญหานี้อาจเกิดจากหลายสาเหตุอาจเนื่องมาจากครูผู้สอน ผู้เรียน สภาพแวดล้อมหรืออาจมีปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนอังกฤษ ผู้วิจัยได้ศึกษา งานวิจัยต่างๆ ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้(Suwannatrai, 2010) ปัจจัยที่ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ คือ 1) ปัจจัยด้านการสอน ได้แก่คุณภาพครู โอกาสทางการเรียน ของผู้เรียนและเกณฑ์การประเมิน 2) ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ความสามารถที่จะเข้าใจการสอน ความถนัด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะที่ดี ต่อครูและกลยุทธ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 3) ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ความยึดมั่นใน ภาษาตน องค์กรประกอบทางภาษาตนและภาวะสองวัฒนธรรมในสังคม ในขณะที่วอลเบิร์ก (Walberg,1989:149-150) ให้ความเห็นว่า ปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง ทางตรงและทางอ้อมคือ 1) ปัจจัยด้านคุณลักษณะของตัวผู้เรียนซึ่งประกอบด้วยผลสัมฤทธิ์เดิมเจตคติ ต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วยพฤติกรรมการสอนของ ครูและกลยุทธ์ในการเรียนของนักเรียน 3) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ปัจจัยด้าน สภาพแวดล้อมที่บ้านและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน

จากงานวิจัยดังกล่าว จะเห็นว่าปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น มีอิทธิพลหรือมีผลต่อ การเรียนภาษาอังกฤษและอาจมีผลต่อความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนด้วยจากประสบการณ์ที่ ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนให้แก่ศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้พบ

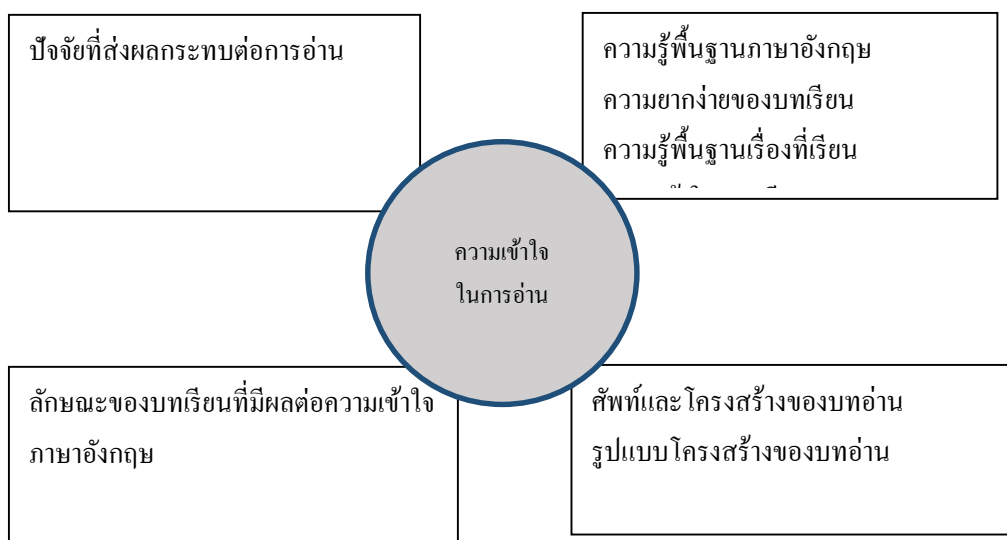
ข้อจำกัดในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา นั่นคือ นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องรู้คำศัพท์น้อยไม่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วเท่าที่ควร จากประสบการณ์ที่ผ่านมาทำให้ผู้วิจัยได้สนใจที่จะศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยเริ่มจากการศึกษาค้นคว้าหาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาและลักษณะบทเรียนที่มีผลต่อความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ และเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและผลการวิจัยครั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาลักษณะบทเรียนที่มีผลต่อความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา สถาบันราชภัฏฯ เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร และลักษณะบทเรียนที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านตามแนวทฤษฎี องค์ประกอบของความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งแสดงได้เป็นแผนภูมิดังนี้

4. ขอบเขตในการวิจัย

เพื่อให้งานศึกษาครั้งนี้ตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย จึงกำหนดขอบเขตงานวิจัยไว้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สถาบันราชภัฏฯ เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาการอ่านภาษาอังกฤษ (ENGL 201) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โดยไม่สุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบัน รัชต์ภาคย์ กำหนดไว้ดังนี้

2.1 คำถามเพื่อสัมภาษณ์นักศึกษาเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันรัชต์ภาคย์ โดยกำหนดจากกรอบแนวคิดในการศึกษาได้แก่ ความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ความเข้าใจในบทเรียนแต่ละเรื่อง ความรู้พื้นฐานใน เรื่องที่เรียน ความยากง่ายของบทเรียน

2.2 บทเรียน 5 เรื่องจากหนังสือ Read and Understand หนังสืออ่านประเภทวิชาการระดับ 1 แต่งโดย Betty Kirkpatrick และ Rebecca Mok สำนักพิมพ์ Learners Publishing Pte Ltd. ใช้ใน ประกอบการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ (ENGL 201) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ดังนี้ 1) Green Packaging 2) To Much Traffic 3) Bullying 4) Travel Trouble 5) Terrorism.

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา
2. เพื่อทราบลักษณะของบทเรียนที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา
3. เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกบทเรียนของรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษของอาจารย์ผู้สอน

6. นิยามศัพท์

- นักศึกษา หมายถึง: นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนภาษาอังกฤษ : การอ่านภาษาอังกฤษ (ENGL 201)
- ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถที่จะอ่านออกเสียงและความเข้าใจต่อเนื้อหาบทเรียนที่อ่าน
- บทอ่าน หมายถึง บทอ่านที่ใช้ในงานวิจัยนี้
- การเรียนภาษาที่สอง : คือกระบวนการซึ่งนักศึกษาได้เรียนภาษาต่างที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการอ่าน

การอ่าน หมายถึง การรับรู้ความหมายของสารจากลายลักษณ์อักษร การอ่านเกิดจากความสามารถแปลตัวหนังสือออกมาเป็นเสียงและความหมายได้ จุดมุ่งหมายของการอ่านอยู่ที่ผู้อ่านเข้าใจและรับรู้ความหมายของเรื่องราวที่อ่าน

การอ่าน หมายถึง การเข้าใจสารและรับรู้ความหมายของสารจากตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำ ความคิด โดยผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่าของผู้อ่านแต่ละคน ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการรู้จักนึกความคิดที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างไร

การอ่าน เป็นพฤติกรรมการรับสารที่สำคัญ ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการฟัง ปัจจุบันมีผู้รู้ นักวิชาการ และนักเขียนนำเสนอความรู้ ข้อมูล ข่าวสารและงานสร้างสรรค์ ตีพิมพ์ในหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ นอกจากนี้แล้วข่าวสารสำคัญ ๆ หลังจากนำเสนอด้วยการพูด หรืออ่านให้ฟังผ่านสื่อต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะตีพิมพ์รักษาไว้เป็นหลักฐานแก่ผู้อ่านในชั้นหลัง ๆ ความสามารถในการอ่านจึงสำคัญและจำเป็นยิ่งต่อการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ

การอ่านเป็นหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษาที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอ และไม่มีวันสิ้นสุด

สามารถฝึกได้เรื่อย ๆ ตามวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน เพราะการอ่านนั้นจะเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์ได้รับความรู้ ความคิดและความบันเทิงใจ ช่วยปรับปรุงชีวิตให้สดใสสมบูรณ์ ดังคำกล่าวของ เซอร์ ฟรานซิส เบคอน นักปรัชญาเมธีชาวอังกฤษที่ว่า “การอ่านทำคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์”

การอ่านเป็น พฤติกรรมการรับสารที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการฟัง ปัจจุบันมีผู้รู้ นักวิชาการ และนักเขียนนำเสนอความรู้ ข้อมูล ข่าวสารและงานสร้างสรรค์ ตีพิมพ์ ในหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ มากมาย นอกจากนี้แล้วข่าวสารสำคัญ ๆ หลังจากนำเสนอด้วยการพูด หรืออ่านให้ฟังผ่านสื่อต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะตีพิมพ์รักษาไว้เป็นหลักฐานแก่ผู้อ่านในชั้นหลัง ๆ ความสามารถในการอ่านจึงสำคัญและจำเป็นยิ่งต่อการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคมปัจจุบัน (“ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน.” 2553, ออนไลน์)

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2537: 10) อธิบายความหมายของการอ่านไว้ดังนี้ การอ่าน หมายถึงการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านและในระหว่างที่อ่านจะมีปฏิสัมพันธ์ที่สำคัญบางอย่าง ระหว่างภาษากับความคิดเกิดขึ้น กล่าวคือ ผู้เขียนจะลงรหัสความคิดหรือความหมายบางอย่างออกมาในรูปของภาษาแล้วผู้อ่านก็จะถอดรหัสจากตัวภาษานั้นให้กลับออกมาเป็นหน่วยความคิด หรือความหมาย ตามที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อจนเข้าใจ

สมุทร เชนเชวานิช (2540: 1) ได้ให้ความหมายของการอ่านดังนี้การอ่าน คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบและอาจจะตอบโต้กับผู้อื่นด้วย

วิมลรัตน์ สุทรโรจน์ (2540: 29) กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นรูปแบบของการสื่อสารความหมาย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข่าวสาร ความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน เมดเลย์ (มณี มะมิง. 2549: 38, อ้างถึงใน Medley. 1977: 30) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าเป็นกระบวนการทางสติปัญญา เมื่อผู้อ่านพบสัญลักษณ์ที่เป็นภาษาเขียนก็จะใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อที่จะจดจำ กลุ่มคำและรู้ความหมายของคำหรือกลุ่มคำนั้น ๆ โดยอาศัยกระบวนการต่าง ๆ เช่น การสรุปความหรือการตีความ จนกระทั่งได้ความหมายจากสิ่งที่อ่านจากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านและในระหว่างที่อ่านจะมีปฏิสัมพันธ์ที่สำคัญบางอย่างระหว่างภาษากับความคิดเกิดขึ้น เรียกว่า เป็นกระบวนการทางสติปัญญา เมื่อผู้อ่านพบสัญลักษณ์ที่เป็นภาษาเขียนก็จะใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อที่จะจดจำกลุ่มคำและรู้ความหมายของคำหรือกลุ่มคำนั้น ๆ โดยอาศัยกระบวนการต่าง ๆ เช่น การสรุปความหรือการตีความ จนกระทั่ง ได้ความหมายจากสิ่งที่อ่านตามความต้องการของผู้เขียน

นอกจากนี้ นันทิยา แสงสิน (2540, หน้า 4) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่าน คือ กระบวนการทางความคิดที่ผู้อ่านพยายามสร้างความหมายจากข้อความที่ผู้เขียนพยายามสื่อความหมายในงานเขียน ซึ่งผู้อ่านต้องใช้ความรู้ความสามารถทางด้านภาษา ประสบการณ์ และลักษณะของข้อเขียนเพื่อให้เข้าใจความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการส่วนแม่นมาส ซวลิต (2544, หน้า 17) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองในการรับสาร ซึ่งแสดงออกด้วยถ้อยคำที่เขียนลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษรโดยใช้อวัยวะสำหรับรับสารคือตา เมื่อสมองรับภาพลักษณ์หรืออักษรมาแล้ว สมองก็จะจดไว้ในหน่วยความจำทันที และบอกให้ได้ทันทีว่ารู้หรือไม่รู้ อัตราความเร็วของกระบวนการในการรับสารจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้อ่าน นอกจากนี้ ภัทริรา พัจนสุนทร (2548, หน้า 15) ได้ให้

ความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือ การแปลความหมายตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ และฝึกจนสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น และมณีรัตน์ สุดโชติรัตน์ (2549, หน้า 18) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการที่ผู้อ่านรับข่าวสารซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นที่เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารมากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และความสามารถในการใช้ความคิด ซึ่งสอดคล้องกับ สมุทร เช่นเชาวนิช (2542, หน้า 1) ที่ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูดผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ และอาจโต้ตอบกับผู้อื่นด้วย

จากการที่นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการอ่านดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น อาจสรุปได้ว่าการอ่านคือการใช้กระบวนการทางความคิดเพื่อทำความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน โดยผู้อ่านต้องใช้ความคิดจับใจความสำคัญ เข้าใจ และแปลความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อความ โดยอาศัยทักษะความรู้ด้านภาษา และประสบการณ์เกี่ยวกับการอ่าน

ความสำคัญของการอ่าน

ในสมัยโบราณที่ยังไม่มีตัวหนังสือใช้ มนุษย์ได้ใช้วิธีเขียนบันทึกความทรงจำและเรื่องราวต่าง ๆ เป็นรูปภาพไว้ตามฝาผนังในถ้ำ เพื่อเป็นทางออกของอารมณ์ เพื่อเตือนความจำหรือเพื่อบอกเล่าให้ผู้อื่นได้รับรู้ด้วย แสดงถึงความพยายามและความปรารถนาอันแรงกล้าของมนุษย์ ที่จะถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเป็นสัญลักษณ์ที่คงทนต่อกาลเวลาจากภาพเขียนตามผนังถ้ำ ได้วิวัฒนาการมาเป็น

ภาษาเขียนและหนังสือ ปัจจุบันนี้หนังสือกลายเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งต่อมนุษย์จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยอันหนึ่งในการดำรงชีวิตคนที่ไม่รู้หนังสือแม้จะดำรงชีวิตอยู่ได้ก็เป็นชีวิตที่ไม่สมบูรณ์ ไม่มีความเจริญ ไม่สามารถประสบความสำเร็จใด ๆ ในสังคมได้หนังสือและการอ่านหนังสือจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

การอ่านทำให้ผู้อ่านมีคลังข้อมูลอยู่ในสมอง เพราะการอ่านเป็นการรับสาร ผู้อ่านจะได้รับสาระความรู้ ทำให้เป็นผู้ที่ทันโลกทันเหตุการณ์อยู่เสมอ คลังข้อมูลนี้เป็นพื้นฐานแห่งความรู้ที่จะนำไปสู่การคิดได้คิดเป็นในโอกาสต่อไป การอ่านทำให้ผู้อ่านได้พัฒนาความคิด เนื่องจากการอ่านเป็นพฤติกรรม การรับสารที่มีความคิดเป็นแกนกลาง ขณะที่อ่านผู้อ่านจะต้องใช้สมองขบคิด พิจารณา ค้นหา ความหมาย และทำความเข้าใจข้อความที่อ่านไปตามระดับความสามารถ การอ่านนี้เป็นผลมาจากการฝึกสมองขณะที่อ่าน ทำให้เกิดพัฒนาการทางความคิด ผู้ที่อ่านหนังสือมากจึงมักเป็นปราชญ์หรือนักคิด การอ่านหนังสือจึงทำให้ผู้อ่านได้พัฒนาการใช้จินตนาการ เพราะการอ่านทำให้ผู้อ่านได้ใช้ความคิดอย่างอิสระสามารถสร้างภาพในใจของตนเองโดยการตีความจากภาษาของผู้เขียน ดังนั้นแม้จะอ่านหนังสือเล่มเดียวกัน แต่ผู้อ่านก็อาจมีภาพในใจที่แตกต่างกันไปตามจินตนาการของแต่ละคน นักการศึกษาต่างเห็นตรงกันว่า ประสบการณ์ครั้งแรกในการอ่านนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปรับตัวของเด็ก ความสำเร็จในการเรียนตลอดจนทัศนคติของเด็กที่มีต่อการอ่านหนังสือจะเป็นหนทางนำไปสู่ความสำเร็จทางการศึกษาสืบไป (รัตนา ศิริพานิช 2522:139-140) การสร้างนิสัยรักการอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่บุคคลควรได้รับการฝึกฝนเพื่อให้เป็นนักอ่านที่ดี (กรมวิชาการ 2546:11) คนที่ไม่ชอบอ่านหนังสือหรือไม่มีนิสัยรักการอ่านจะเป็นสิ่งบั่นทอนความก้าวหน้าทางด้านวัตถุและจิตใจ (จารุณี ผโลประการ 2538: 6) โดยเฉพาะในวัยเด็ก การปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้เด็ก จะส่งเสริมให้เด็กเป็นคนดีพร้อมทั้ง

ทางกาย วาจา ใจ และสติปัญญา อันประกอบด้วยมีความรู้ดี ความประพฤติดี มีพละทานมัชฌมบูรณ์ดี สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง และนำความรู้นั้นไปใช้ประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน ประเทศชาติ ตลอดจนมนุษยชาติทั้งมวล (สวัสดี เรื่องพิเศษ 2523: 5) การสร้างเสริมนิสัยรักการอ่านควรเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก เพราะเมื่อเด็กรักการอ่านตั้งแต่เล็กๆ แล้ว เวลาที่เติบโตขึ้นนิสัยรักการอ่านจะติดตัวต่อไปเรื่อยๆ เป็นผลดีต่อการเรียนและการปรับปรุงตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมของเด็กได้เป็นอย่างดี (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ 2527: 19)

จุดประสงค์ของการอ่าน

ในการอ่านบุคคลแต่ละคนจะมีจุดประสงค์ของตนเอง คนที่อ่านข้อความเดียวกันอาจมีจุดประสงค์หรือความคิดต่างกัน โดยทั่วไปจุดประสงค์ของการอ่านมี 3 ประการ คือ

การอ่านเพื่อความรู้ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทตำรา สารคดี วารสาร หนังสือพิมพ์ และข้อความต่าง ๆ เพื่อให้ทราบเรื่องราวอันเป็นข้อความรู้ หรือเหตุการณ์บ้านเมือง การอ่านเพื่อความรอบรู้ เป็นการอ่านที่จำเป็นที่สุดสำหรับครู เพราะความรู้ต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมอยู่ทุกขณะ แม้จะได้ศึกษามากจากสถาบันการศึกษาระดับสูง ก็ยังมีสิ่งที่ยังไม่รู้และต้องค้นคว้าเพิ่มเติมให้ทันต่อความก้าวหน้าของโลกข้อความรู้ต่าง ๆ อาจมิได้ปรากฏชัดเจนในตำรา แต่แทรกอยู่ในหนังสือประเภทต่าง ๆ แม้ในหนังสือประเภทบันเทิงคดีก็จะให้เกร็ดความรู้ควบคู่กับความบันเทิงเสมอ

การอ่านเพื่อความคิดแนวความคิดทางปรัชญา วัฒนธรรม จริยธรรม และความคิดเห็นทั่วไป มักแทรกอยู่ในหนังสือแทบทุกประเภท มิใช่หนังสือประเภทปรัชญา หรือจริยธรรมโดยตรงเท่านั้น การศึกษาแนวคิดของผู้อื่น เป็นแนวทางความคิดของตนเองและอาจนำมาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตผู้อ่านจะต้องใช้วิจารณญาณในการเลือกแนวความคิดที่ได้อ่านมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในบางเรื่องผู้อ่านอาจเสนอความคิดโดยยกตัวอย่างคนที่มีความคิดผิดพลาดเพื่อเป็นอุทาหรณ์ให้ผู้อ่านได้ความขบคิด เช่น เรื่องพระลอแสดงความรักอันฝืนทานองคลองธรรมจึงต้องประสบเคราะห์กรรมในที่สุดผู้อ่านที่ขาดวิจารณญาณมีความคิดเป็นเรื่องงูใจให้คนทำความผิมนับว่าขาดประโยชน์ทางความคิดที่ควรได้ไปอย่างน่าเสียดายการอ่านประเภทนี้จึงต้องอาศัยการศึกษาและการชี้แนะที่ถูกต้องจากผู้มีประสบการณ์ในการอ่านมากกว่าครูจึงต้องใช้วิจารณญาณในการอ่านเพื่อความคิดของตนเองและเพื่อชี้แนะหรือสนับสนุนนักเรียนให้พัฒนาการอ่านประเภทนี้

การอ่านเพื่อความบันเทิงเป็นการอ่านเพื่อฆ่าเวลา เช่น ระหว่างที่คอยบุคคลที่นัดหมาย คอยเวลารถไฟออก เป็นต้น หรืออ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดีในเวลาว่าง บางคนที่มีนิสัยรักการอ่านหากรู้สึกเครียดจากการอ่านหนังสือเพื่อความรู้ อาจอ่านหนังสือประเภทเบาสมองเพื่อการพักผ่อน หนังสือประเภทที่สนองจุดประสงค์ของการอ่านประเภทนี้มีจำนวนมาก เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย การ์ตูน วรรณคดีประทีองอารมณ์เป็นต้นจุดประสงค์ในการอ่านทั้ง 3 ประการดังกล่าว อาจรวมอยู่ในการอ่านครั้งเดียวกันก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องแยกจากกันอย่างชัดเจน

คุณค่าของการอ่าน ในการส่งเสริมการอ่าน ครูควรชี้ให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการอ่าน ซึ่งจะ เป็นแนวทางในการเลือกหนังสือด้วย คุณค่าดังกล่าวมามีดังนี้

1) คุณค่าทางอารมณ์หนังสือที่ทำให้คุณค่าทางอารมณ์ ได้แก่ วรรณคดีที่มีความงามทั้งถ้อยคำ น้ำเสียง ลีลาในการประพันธ์ ตลอดจนความงามในเนื้อหา อาจเรียกได้ว่ามี “รส” วรรณคดี ซึ่งดารา สันสกฤต กล่าวว่า มีรส 9 รส คือ

- 1.1) รสแห่งความรักหรือความยินดี
- 1.2) รสแห่งความรื่นเริง
- 1.3) รสแห่งความสงสาร
- 1.4) รสแห่งความเกรี้ยวกราด
- 1.5) รสแห่งความกล้าหาญ
- 1.6) รสแห่งความน่ากลัวหรือทุกข์เวทนา
- 1.7) รสแห่งความเกลียดชัง
- 1.8) รสแห่งความประหลาดใจ
- 1.9) รสแห่งความสงบสันติในวรรณคดีไทยก็แบ่งเป็น 4 รส คือ
 - 1.9.1) เสาวจนี การชมความงาม
 - 1.9.2) นารีปราโมทย์ การแสดงความรัก
 - 1.9.3) พิโรธวาที การแสดงความโกรธแค้น
 - 1.9.4) สัลลาปังคพิไสย การคร่ำครวญ

หลายท่านคงเคยได้ศึกษามาแล้ว หนังสือที่มีไช้ดาราวิชาการโดยตรง มักแทรกอารมณ์ไว้ด้วย ไม่มากก็น้อย ทั้งนี้เพื่อนำมาอ่านและสนองอารมณ์ของผู้อ่านในด้านต่าง ๆ

2) คุณค่าทางสติปัญญาหนังสือดีย่อมให้คุณค่าทางด้านสติปัญญา อันได้แก่ ความรู้และความคิดเชิงสร้างสรรค์ มิใช่ความคิดในเชิงทำลายความรู้ในที่นี้ นอกจากความรู้ทางวิชาการแล้วยังรวมถึงความรู้ทางการเมือง สังคม ภาษา และสิ่งต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านเสมอ แม้จะหยิบหนังสือมาอ่านเพียง 2-3 นาทีผู้อ่านก็จะได้รับคุณค่าทางสติปัญญาไม่ด้านใดก็ด้านหนึ่งหนังสืออาจจะปรากฏในรูปของเศษกระดาษถูกระบาย แต่ก็จะมี “ให้” บางสิ่งบางอย่างแก่ผู้อ่านบางครั้งอาจช่วยแก้ปัญหาที่คิดไม่ตกมาเป็นเวลานานทั้งนี้ย่อมสุดแต่วิจารณ์ญาณและพื้นฐานของผู้อ่านด้วยบางคนอาจมองผ่านไปโดยไม่สนใจแต่บางคนอาจมองลึกลงไปเห็นคุณค่าของหนังสือนั้นเป็นอย่างยิ่งคุณค่าทางสติปัญญาจึงมิใช่ขึ้นอยู่กับหนังสือเท่านั้น หากขึ้นอยู่กับผู้อ่านด้วย

3) คุณค่าทางสังคม การอ่านเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาแต่เป็นโบราณกาล หากมนุษย์ไม่มีนิสัยในการอ่าน วัฒนธรรมคงสูญสิ้นไป ไม่สืบทอดมาจนบัดนี้ วัฒนธรรมทางภาษา การเมือง การประกอบอาชีพ การศึกษา กฎหมาย ฯลฯ เหล่านี้อาศัยหนังสือและการอ่านเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่และพัฒนาให้คุณค่าแก่สังคมนานัปการ หนังสืออาจทำให้การเมืองเปลี่ยนแปลงไปได้หากมีคนอ่านเป็นจำนวนมาก หนังสือและผู้อ่าน จึงอาศัยกันและกันเป็นเครื่องสืบทอดวัฒนธรรมของมนุษย์ในสังคมที่เจริญแล้ว จะเห็นได้ว่า ในกลุ่มคนที่ไม่มีภาษาเขียน ไม่มีหนังสือไม่มีการอ่านวัฒนธรรมของสังคมนั้นมักล้าหลัง ปราศจากการพัฒนา การอ่านจึงให้คุณค่าทางสังคมในทุกด้าน

ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งของการอ่าน เพราะว่าเป็นจุดประสงค์เบื้องต้นของการอ่านทุกๆ ไป อ่านแล้วนำไปสัมพันธ์กับความรู้เดิม เพื่อทำให้เกิดความรู้ใหม่ๆ จากความหมายของความเข้าใจในการอ่าน ได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

Roe (1893, p.15) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านคือ การเรียบเรียง การตีความ และ ประเมินผลสิ่งที่ผู้เขียนเขียนเนื้อหาโดยใช้ความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ชีวิต สมุทฺร เช่น เซาวนิช (2542, หน้า 73-74) ได้กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกับการศึกษา และ ประสบการณ์หลายๆ ด้านของแต่ละคน ความเข้าใจถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจก็อาจกล่าวว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น ซึ่งการอ่านนั้นก็ต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่านด้วย

ความเข้าใจมีองค์ประกอบที่สำคัญๆ พอสรุปได้ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่ได้อ่านมาแล้วได้
2. สามารถจับใจความสำคัญๆ ได้ สามารถแยกแยะ หรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญมากนักได้ สามารถประเมินค่าได้ว่าอะไรบางอย่างที่ควรสนใจเป็นพิเศษ
3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด
4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผล และน่าเชื่อถือ
5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุปหรือการอ้างต่างๆ ของผู้เขียนได้

อย่างถูกต้อง และเป็นระบบ ไม่สับสน สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่าน กับประสบการณ์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

จากข้อคิดเห็นของนักการศึกษาดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือความสามารถในการทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน โดยเริ่มตั้งแต่ คำ วลี ประโยค และบทอ่านที่มีข้อความยาวๆ รวมทั้งสามารถสรุปในความสัมพันธ์ และบอกรายละเอียดของเรื่องได้อ่านได้

ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ระดับความสามารถเข้าใจในการอ่านของบุคคลนั้นจะขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ และความสามารถของการอ่าน ดังที่นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

Smith (1988) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นการจับความหมายตรงตามตัวอักษร และข้อความที่ปรากฏโดยไม่ต้องอาศัยการตีความหรืออ่านระหว่างบรรทัด

2. ระดับความเข้าใจแบบตีความ (Interpretation) เป็นการเข้าใจความหมายที่ไม่มีปรากฏตรงตามตัวอักษร แต่ผู้อ่านต้องพยายามอ่านให้ได้มาซึ่งความหมายที่แฝงอยู่ อันเป็นการอ่านระหว่างบรรทัด และอ่านไปเกินกว่าข้อความในบรรทัด อันประกอบด้วยทักษะย่อยต่างๆ เช่น การตีความจากภาพประกอบ การเปรียบเทียบความแตกต่าง และความเหมือน การเรียงลำดับเหตุการณ์ การหาเหตุและ

ผล การจับใจความสำคัญ การพยากรณ์ การสรุปความ การเข้าใจลักษณะของตัวละคร และการเข้าใจ จุดประสงค์ของผู้เขียน

3. ระดับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading) ความเข้าใจระดับนี้จะเกี่ยวกับการ แยกแยะข้อเท็จจริง วิเคราะห์ และประเมินค่าในสิ่งที่อ่าน ซึ่งในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนี้ ผู้อ่าน จะต้องสามารถเข้าใจความหมายตรงตามตัวอักษร และเข้าใจความหมายที่เกิดจากการตีความจากนั้น จะต้องเปรียบเทียบความหมายกับประสบการณ์เดิม มีการใช้เกณฑ์เพื่อประเมินข้อความ และการ นำไปสู่การยอมรับหรือไม่ยอมรับ ตลอดจนการปรับเปลี่ยน โครงสร้างความรู้หรือเจตคติของตนเองต่อ เรื่องที่อ่านได้ในที่สุด

4. ระดับการอ่านอย่างสร้างสรรค์ (Creative Reading) การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นไม่ได้หยุด เพียงปรับโครงสร้างข้อมูล หรือเจตคติแต่ยังรวมไปถึงการนำความรู้มาใช้ในโอกาสอื่นอย่างเหมาะสม ในการเรียนการสอนอ่านนักเรียนอาจไม่ได้นำแนวความคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ในทันทีทันใด เช่น ความซาบซึ้งในอรรถรสของวรรณคดี อาจไม่เกิดขึ้นทันทีจนทำให้นักเรียนไม่ชวนขวยหาอ่านต่อ แต่ ความซาบซึ้งนี้อาจเกิดขึ้นเมื่อเวลาผ่านไปหลายปีแล้ว

Burmeister (1974) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ก่อนข้างละเอียด โดยอาศัยพื้นฐาน

จาก Norris Sanders ซึ่งดัดแปลงมาจาก Bloom's taxonomy ซึ่งได้แบ่งระดับความเข้าใจเป็น 7 ระดับ ดังนี้

1. **ระดับความจำ (Memory)** เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถจำในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้ เช่น จำได้ในเรื่องราวเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความใจความสำคัญของเรื่อง คำสั่ง และระดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง เป็นต้น

2. **ระดับการแปลความหมาย (Translation)** เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านนำข้อความหรือเรื่องราวที่ได้อ่านไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การให้คำจำกัดความการนำใจความไปแปลเป็นรูปแผนภูมิ เป็นต้น

3. **ระดับตีความ (Interpretation)** เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนมิได้เขียนไว้โดยตรง เช่น หาสาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้ หรือให้สาเหตุมาแล้วสามารถหาผลได้ การคาดคะเนหรือทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น การจับใจความสำคัญของเรื่อง เป็นต้น

4. **ระดับการประยุกต์ใช้ (Application)** เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจในหลักการ และ นำไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ

5. **ระดับการวิเคราะห์ (Analysis)** เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถแยกแยะส่วนย่อยที่สำคัญเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ การวิเคราะห์โฆษณา การวิเคราะห์กาประพันธ์ การเข้าถึงความให้สมเหตุสมผลของเรื่องที่เขียน ตลอดจนการลงความเห็นในเรื่องที่อ่านได้

6. **ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis)** เป็นการนำเอาความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านมารวบรวมและจัดเรียงใหม่

7. **ระดับการประเมินผล (Evaluation)** เป็นความสามารถในการกำหนดเกณฑ์ และตัดสิน เรื่องที่อ่าน โดยอาศัยเกณฑ์จากประสบการณ์ของตนเอง

จากการแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านของนักการศึกษาดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น จะเห็นว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านนั้นมีหลายระดับ คือ ระดับความจำซึ่งเป็นความเข้าใจในระดับต้น ระดับการแปลความหมาย ระดับตีความ ระดับการนำไปประยุกต์ใช้ ระดับการคิดวิเคราะห์ ระดับการสังเคราะห์ และระดับการประเมินผลซึ่งเป็นระดับที่ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้อย่างดีที่สุด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การที่ผู้อ่านสามารถอ่านด้วยความเข้าใจตรงตามที่คุณเขียนต้องสื่อความหมายนั้นต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ ช่วย ซึ่ง Pearson and Johnson (1978) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไว้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้แก่

1. **ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge)** โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับภาษา ระดับ คือ เสียง คำ ความหมาย และ โครงสร้าง ซึ่งในระยะเริ่มเรียนผู้เรียนจะเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร และความหมายของคำแต่ละคำ การนำคำเรียงประโยค เมื่อมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น ผู้เรียนจะสามารถอ่านด้วยความเข้าใจมากขึ้น

ในส่วน of ความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านนั้น Smith and Robinson (1981) ได้แสดงความ คิดเห็นว่าความรู้ทางภาษามีความสำคัญต่อการอ่านบทอ่านหรือข้อเขียนต่างๆ ซึ่งบทอ่าน และข้อเขียน จะประกอบด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ทางการเขียนที่ถูกนำมาเป็นคำใช้แทนเสียงพูด (Graphemes)
2. หน่วยของภาษาที่เล็กที่สุดที่มีความหมาย (Morpheme) เช่น bells ประกอบด้วยหน่วยของ ภาษาสองหน่วย คือ bells และ s ซึ่ง s เป็นหน่วยของภาษาที่มีความหมายเป็นพหูพจน์
3. โครงสร้างของภาษาหรือการนำเอาคำมาเรียงกันเพื่อให้เป็นภาษาที่เหมาะสมหรือเป็น ประโยค (Syntax)
4. ความหมายในภาษา (Semantics) เป็นความหมายเฉพาะคำใดคำหนึ่ง แต่เป็นความหมายเกิด จากความสัมพันธ์ระหว่างคำต่างๆ ด้วย

2. ความสนใจและแรงจูงใจ (Interest and Motivation) ความสนใจเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยให้ เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน นักเรียนจะเข้าใจเรื่องราวต่างๆที่อ่านได้ดีขึ้น ถ้านักเรียนมีความสนใจเรื่อง นั้นๆ ดังนั้น ในการช่วยนักเรียนพัฒนาการอ่านด้วยความเข้าใจ ครูสามารถสร้างความสนใจ โดยใช้สื่อ ต่างๆ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรื่องที่อ่านด้วยความเข้าใจ สำหรับด้านแรงจูงใจนั้นจะเกิดจาก ความสนใจ ผู้สอนสามารถสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้กับผู้เรียน โดยการใช้สิ่งเร้า ให้กำลังใจ เสนอผล สะท้อนกลับ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่าน

3. ความสามารถในการอ่านและการตีความ (Ability to read and to interpret) เป็นความสามารถในการอ่านที่เข้าใจความหมายของข้อความได้อย่างรวดเร็ว สามารถที่จะใช้การรู้ความหมายของคำ ช่วยตีความในส่วนอื่นๆ ที่ไม่รู้ เข้าใจวิธีการเรียบเรียงเนื้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างประโยคต่างๆ

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของเนื้อหา (Text schema) เนื้อเรื่อง หรือ บทอ่านแต่ละชิ้นมีลักษณะ โครงสร้างที่แตกต่างกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นความเชื่อ และวัฒนธรรมของผู้เขียนถ้าเนื้อเรื่องเสนอเรื่องราวแตกต่างไป จากวัฒนธรรม และประสบการณ์ของผู้อ่าน การอ่านก็อาจไม่ประสบความสำเร็จได้

ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการอ่านด้วยความเข้าใจ ได้แก่

1. เนื้อเรื่องหรือข้อเขียน ผู้อ่านจะไม่เข้าใจเนื้อเรื่องที่มีเนื้อเรื่องไม่สมบูรณ์ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้อ่านมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเนื้อเรื่องนั้นมาก่อน

2. สภาพแวดล้อมที่บ้าน สภาพแวดล้อมที่บ้านเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อ การอ่าน ครอบครัวที่มีความพร้อมมีการเตรียมตัวเด็กล่วงหน้าในด้านภาษา และความคิดต่างๆ จะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านเมื่อเข้าเรียนในโรงเรียน

3. สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน ประกอบด้วย ครู เพื่อน และสภาพห้องเรียน ครูเป็นผู้มีบทบาทช่วยพัฒนาการอ่านด้วยความเข้าใจของนักเรียนได้ โดยการสร้างบรรยากาศในการเรียน การสอน การเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนการอ่าน การเลือกใช้แบบเรียนเหมาะสมกับความสามารถของ

นักเรียน ตลอดจนการเลือกใช้คำถามต่างๆ เหมาะสมกับระดับของนักเรียน สำหรับกลุ่มเพื่อนก็มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจเช่นกัน กลุ่มเพื่อนที่มีการแข่งขันจะช่วยกระตุ้นให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ครูอาจฝึกให้นักเรียนทำงานร่วมกันได้ โดยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงช่วยนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านในด้านสภาพห้องเรียนที่มีความพร้อมในด้านแหล่งค้นคว้า และมีบรรยากาศที่ดี จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนค้นคว้า และรักการอ่านได้

จากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่านข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่านอาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก โดยปัจจัยภายในประกอบด้วย ความรู้ทางภาษา ความสนใจ และแรงจูงใจ ความสามารถในการอ่าน และการตีความ ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของเนื้อหา ส่วนปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย เนื้อเรื่อง หรือ ข้อเขียนที่ผู้อ่านไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน สภาพแวดล้อมทางบ้าน สภาพแวดล้อมทางโรงเรียนที่มีเพื่อน ครู สภาพห้องเรียน ซึ่งปัจจัยทั้งภายในและภายนอกเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านของผู้อ่านทั้งสิ้น

วิธีวัดความเข้าใจในการอ่าน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2531,หน้า 59-61) ได้กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่เสริมและพัฒนาการสอนทักษะอื่นๆ คือ ฟัง-พูด และเขียน ฉะนั้น การประเมินผลอาจทำได้โดยการให้ผู้เรียนอ่านแล้วแสดงความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน โดยแสดงออกมาโดยใช้ทักษะการฟัง-พูด หรือ เขียนได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้ คือ

1. ให้หาความหมายของคำศัพท์
2. ให้บอกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse Features)
3. ให้หาความหมายจากประโยคที่กำหนดให้
4. ให้ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยใช้คำถามแบบมีคำตอบให้เลือก (Multiple Choices)
5. ให้เรียงลำดับสิ่งที่อ่านให้ถูกต้อง
6. ให้เติมคำลงในช่องว่างโดยใช้วิธีโคลซ (Cloze Test)
7. ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างง่าย
8. ให้ตั้งชื่อเรื่อง

สุมิตรา อังวัฒนสกุล (2537, หน้า 215-220) ได้เสนอรูปแบบการวัด และการประเมินผลการอ่าน ดังนี้ การทดสอบองค์ประกอบย่อยๆ ของการอ่าน เป็นการทดสอบย่อยๆ ทางภาษา ได้แก่ คำศัพท์ อันเป็นพื้นฐานในการอ่าน เหมาะสำหรับผู้เรียนการอ่านในระดับเริ่มต้น หรือ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจำกัดการทดสอบในลักษณะนี้ ได้แก่ การที่ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ และให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ตรงกับคำที่ออกเสียงหรือการใช้เทคนิค “ Same-Different ” ให้นักเรียนเลือกหรือการให้คำหลัก (KeyWords) คำหลัก ซึ่ง ซ้อมากะ

1. การทดสอบความเข้าใจในระดับประโยค (Sentence Comprehension) ความเข้าใจในการอ่านในระดับข้อความ หรือ บทความจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านมีความเข้าใจในระดับประโยคได้แล้ว ดังนั้น การอ่านในระดับประโยคจึงต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนรู้อีก่อน ซึ่งเป็นการอ่านที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่เริ่มต้นเรียนการอ่าน สำหรับลักษณะการทดสอบความเข้าใจในระดับประโยค สามารถทำได้ดังต่อไปนี้

1.1 การเลือกรูปภาพให้ตรงกับประโยคที่กำหนดให้

1.2 การตอบคำถามโดยใช้รูปภาพประกอบ

1.3 การใช้วลีและประโยคเป็นตัวแนะ (Phrase and Sentence Cues) ลักษณะของข้อสอบ

ประเภทนี้ ได้แก่ การสรุปถ้อยคำ (Paraphrase) ประโยคหรือวลีที่กำหนดให้

2. การทดสอบความเข้าใจในบทอ่าน (Passage Comprehension) การเลือกบทอ่านที่นักเรียนจะ
ได้พบเห็น ประเภทของคำถามที่สำคัญ ได้แก่

2.1 คำถามแบบให้สรุปใจความเรื่อง (Paraphrase)

2.2 คำถามแบบให้สังเคราะห์สิ่งที่ได้จากการอ่าน (Synthesis) โดยผู้อ่านจะต้องประมวลข้อมูล
ต่างๆ ที่ได้จากรื่องเข้าด้วยกัน เพื่อตอบคำถาม

2.3 คำถามให้สรุปอ้างอิงจากสิ่งที่อ่าน (Inference)

3. แบบทดสอบชนิดโคลซแบบมีตัวเลือก (Multiple Choice Cloze)

แบบทดสอบโคลซชนิด Standard Cloze ไม่เหมาะที่จะใช้วัดความเข้าใจในการอ่าน เพราะแบบทดสอบ
ชนิดนี้จะเน้นไปทาง Productive Skill เหมาะสมกับทักษะอ่าน ซึ่งเป็น Receptive Skill นี้ ยังมี
แบบทดสอบโคลซอีกแบบหนึ่ง แต่มีลักษณะตรงกันข้าม เรียกว่า Editing Test วัตถุประสงค์จะ
มาให้นักเรียนอ่านแล้วเลือกคำเติมมาที่ไม่เกี่ยวข้องกับความหมายในประโยคออกจากบทอ่าน เหมาะ
สำหรับวัดความสามารถในการอ่านเร็ว

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 หน้า 154-155) ประเมินทักษะการอ่านว่า การประเมินทักษะการอ่านสามารถ
ใช้เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถใน

การรับสาร หรือ อาจใช้เกณฑ์ทั้งสองแบบประยุกต์เข้าด้วยกัน โดยใช้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่า
เกณฑ์แบบย่อย

เกณฑ์กำหนดความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบย่อยจะเป็นดังนี้

1. ความรู้ศัพท์ ผู้เข้าสอบสามารถเข้าใจคำศัพท์ จำนวนที่ใช้ในระดับใด
2. ความรู้ไวยากรณ์ ผู้สอบสามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับ
คำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบท ที่กำหนดหน้าที่
ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื้อเชิญ อนุญาต ฯลฯ ได้มากน้อยเพียงใด

เกณฑ์กำหนดความสามารถทางการอ่านแบบรวมจะเป็นดังนี้

1. ความสามารถเรียงเรียงความ ได้แก่ การอ่านแล้วเข้าใจได้สามารถแสดงความเข้าใจโดย
การตอบคำถามที่ให้เรียงเรียงถ้อยคำใหม่โดยให้ได้ใจความเดิมหรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ
และแบบเรียงลำดับข้อความเป็น 1,2,3,... ได้
2. ความสามารถอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ผู้เข้าสอบสามารถโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
เข้ากับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือเป็นรายละเอียดที่แย้งกันเพื่อให้ได้
ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดทั้งเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดด้วยกัน
3. ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ ผู้เข้าสอบสามารถระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความ
สำคัญของเรื่องที่อ่านได้
4. ความสามารถวิเคราะห์ และ ประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ของ

การใช้ภาษา ผู้เข้าสอบสามารถใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่าน และความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่าน ที่เป็นตัวกระตุ้น วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปได้ว่าสารที่อ่านนั้นเป็นสารประเภทใด ลีลาภาษาที่ใช้เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการเจตนา ทักษะคิดของผู้เขียนที่แฝงอยู่สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุ และผลที่เกิดขึ้น ถึงความมั่นคงน่าเชื่อถือของสมมุติฐานที่ผู้เขียนตั้งไว้ ความเป็นไปได้ของข้อสรุป ตลอดจนสามารถประเมินประสิทธิผลของบทอ่านนั้นได้ว่ามีความชัดเจนเข้าสู่ประเด็นอย่างไรไม่อ้อมค้อมและใช้ภาษาได้อย่างกระชับไม่เยิ่นเย้อหรือไม่ความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับต้นๆ เป็นพื้นฐาน

จากการที่นักการศึกษาได้กำหนดระดับความเข้าใจในการอ่านไว้นั้น อาจกล่าวได้ว่าระดับความเข้าใจในการอ่านนั้นมีหลายระดับ ตั้งแต่ ระดับเริ่มต้น จนถึงระดับสูง เช่น ความเข้าใจในระดับคำ ระดับวลี ระดับประโยค และความเข้าใจระดับสูงสุดคือ ระดับข้อความ เป็นต้น

ขั้นตอนการสอนอ่าน

ทิพวัลย์ มาแสง (2532 หน้า 60) ระบุขั้นตอนของการอ่านดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนจะต้องตรวจดูบทเรียนหรือเนื้อหาที่จะให้นักเรียนอ่านก่อนทุกครั้ง
2. สारวจเสียงที่จะเป็นปัญหากับนักเรียน ไทย หรือคำศัพท์ หรือประโยคคำพูดว่านักเรียนจะสามารถออกเสียงได้หรือไม่
3. ดูคำศัพท์นักเรียนอาจมีปัญหาในเรื่องของความหมาย
4. ตรวจสอบไวยากรณ์ และปัญหาทางด้านไวยากรณ์ว่านักเรียนเคยเรียนหรือไม่ แล้วครูจะต้อง

สอนก่อนจะต้องเริ่มสอนอ่าน

จากการที่นักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนของการอ่านไว้ นั่น อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ขั้นตอนในการอ่าน โดยหลักๆ แล้ว มี 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนก่อนการอ่าน ขั้นระหว่างการอ่าน และขั้นหลังการอ่าน ซึ่งในการสอนอ่านนั้นครูควรดำเนินการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนดังกล่าว เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจในข้อความที่ได้อ่านนั้นดียิ่งขึ้น

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 หน้า 175-179) ได้กล่าวว่าในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น

สามารถจัดในการสอนอ่านได้ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) ดังตัวอย่างในขั้นนี้ ได้แก่

1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน การคาดคะเนอาจจะถูกหรือผิดก็ได้

1.2 ให้เดาความหมายจากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียงหรือจากรูปภาพ หรือการแสดงกริยาท่าทาง

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้าง

และเนื้อความในเรื่องที่อ่าน ในขั้นนี้ ได้แก่

2.1 ให้ลำดับเรื่อง โดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip Story) อาจจะเป็นย่อหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง

2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (Semantic Mapping) เดิมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer)

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน

กิจกรรมที่ท่าอาจจะเป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด หรือ การเขียน ก็ได้ โดย

3.1 ให้บทบาทสมมติ

3.2 ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ

3.3 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Comprehension)

การอ่านเพื่อความเข้าใจมีคุณค่าในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ช่วยให้ผลิตเพลิน แต่การที่จะอ่านเข้าใจได้นั้นเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและมีหลายองค์ประกอบด้วยกัน ดังที่ รูบิน (ปรารณา ศรีบุญเรือง, 2540: 7-8, อ้างถึงใน Rubin, 1991: 325) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจต้องอาศัยเซาว์ปัญญามาช่วยในการทำความเข้าใจ ผู้อ่านมีเซาว์ปัญญาดี ก็สามารอ่านเพื่อความเข้าใจได้ดีและเซาว์ปัญญานี้ก็คือประสบการณ์เฉพาะตัวของแต่ละคนที่สามารคิดในระดับสูงได้ การอ่านเพื่อความเข้าใจยังประกอบด้วยความสามารถหลัก 2 ประการ คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำและความสามารถในการทำความเข้าใจภาษา ถ้าปราศจากความสามารถทั้งสองแล้วการอ่านเพื่อความเข้าใจก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้

ชวาล แพร์ตกุล (2520: 134) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นความสามารถในการผสม แล้วขยายความรู้ความจำให้ได้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผลซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติหลายประการดังนี้คือ รู้ความหมายรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้วรู้ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์

ระหว่างความรู้อยู่ ๆ เหล่านั้น ให้สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง เมื่อพบสิ่งอันใดที่มีทำนองเดียวกับที่เคยรู้มาแล้ว ก็สามารถตอบและอธิบายได้และได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านซึ่งสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. การแปลความ คือ ความสามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ โดยลักษณะและนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้อง
2. การตีความ คือ ความสามารถจัดความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้นจนสามารถนำมากล่าวอีกนัยหนึ่งได้
3. การขยายความ คือ ความสามารถขยายความตามนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงได้

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2539: 43) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจว่าเป็นความสามารถในการแปลความ ตีความและขยายความจากสื่อความหมายต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นแบ่งส่วนย่อยออก 3 อย่าง คือ

1. การแปลความ (Comprehension) เป็นความสามารถในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาระดับหนึ่งมาเป็นอีกระดับหนึ่งให้เข้าใจกันง่ายขึ้น
2. การตีความ (Interpretation) หมายถึงความสามารถในการสรุปการแปลความมองภาพส่วนรวมมาเป็นใจความสั้น ๆ อย่างได้ความ
3. การขยายความ (Extrapolation) เป็นความสามารถในการทำนายหรือคาดคะเนข้อเท็จจริงล่วงหน้าโดยอาศัยแนวโน้มที่มีมาแล้ว

ริเชค (ปรารณา ศรีบุญเรือง. 2540: 8, อ้างถึงใน Richek. 1989: 7) ได้สรุปการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการของการสร้างความหมายโดยการปฏิสัมพันธ์แบบพลวัตระหว่างผู้อ่าน บทอ่านและสถานการณ์ของการอ่าน ซึ่งแสดงว่าผู้อ่านไม่ได้มีความสามารถในการอ่านเพียงระดับเดียว แต่มีความรู้ ความเข้าใจและสถานการณ์ของการอ่าน มีผลให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้หลายระดับความยากง่าย ดิซันท์ (ปรารณา ศรีบุญเรือง. 2540: 8, อ้างถึงใน Dechant. 1982: 4-6) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการสื่อความหมายทางภาษา ซึ่งนำผู้อ่านให้มาติดต่อและสื่อสารด้วยความคิด เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน เริ่มจากความคิดของผู้เขียนแล้วแสดงความคิดนั้นออกมาเป็นสัญลักษณ์ การเขียนจะขาดจุดมุ่งหมายไปในทันทีเมื่อปราศจากผู้อ่าน

อารีย์ วชิรวารการ (2542: 36) กล่าวว่า ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นการแสดงออกถึงความสามารถในการสื่อสารข้อความต่าง ๆ ที่มีอยู่โดยใช้ถ้อยคำภาษาอย่างใหม่และได้ใจความที่ถูกต้อง จำแนกการแสดงออกถึงความเข้าใจได้ 3 ระดับ ดังนี้

1. การแปลความ เป็นความสามารถในการแปลความหมายของเรื่องราว หรือสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏโดยใช้ถ้อยคำภาษาของตนได้อย่างถูกต้อง การแปลความแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

- 1.1 แปลความหมายจากระดับหนึ่งไปอีกระดับหนึ่ง เช่น แปลคำศัพท์ แปลข้อความยาว ๆ ให้กลายเป็นคำหรือข้อความสั้น ๆ หรือแปลศัพท์เทคนิคให้เป็นคำสามัญ
- 1.2 การแปลสัญลักษณ์ ได้แก่ การแปลความหมายจากรูปภาพ เครื่องหมาย ตาราง และสัญลักษณ์ต่าง ๆ
- 1.3 การถอดความ เป็นการถามให้แปลความหมายของคติพจน์ คำคม บทกวี คำพังเพย

สุภาษิต ให้เป็นภาษาสามัญ หรือแปลภาษาสามัญให้เป็นบทกวี

2. การตีความ เป็นความสามารถที่จะค้นหา เปรียบเทียบทั้งความสำคัญ ความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ภายใน เป็นเรื่องหรือเป็นความสามารถในการจับความหมายสำคัญของเรื่องนั้นได้หรือไม่ เช่น

2.1 ให้ค้นหาความหมายหรือคตินิยมของผู้แต่ง

2.2 ให้ค้นหาข้อความนั้นพาดพิงสัมพันธ์กันอย่างไร

2.3 ให้ตีความจากกราฟ สถิติ

2.4 ให้ค้นหาความหมายที่ซ่อนอยู่

3. การขยายความ เป็นความสามารถในการขยายความคิดออกมาโดยอาศัยข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ เป็นความคิดด้านจินตนาการอย่างมีเหตุผล ข้อสอบที่สร้างเพื่อจะถามถึงการพยากรณ์เหตุการณ์ต่อไปได้หรือไม่ การสร้างคำถามอาจทำได้ 3 ลักษณะ คือ

3.1 ให้ข้อมูล เป็นระยะเวลา แล้วให้อั นุมานเหตุการณ์ในช่วงระยะเวลานั้น ๆ

3.2 ให้ข้อมูล เป็นเหตุการณ์ เรื่องราว และขยายไปสู่เรื่องอื่น ๆ

3.3 ให้ข้อมูล เป็นกลุ่มหรือขนาดแล้วขยายไปสู่ขนาดอื่น

แวกคา และ แวกคา (วิสาข์ จิตวิวัฒน์. 2543: 214-215, อ้างถึงใน Vacca and Vacca. 1986)

กล่าวว่า ระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจมี 3 ระดับ

1. การอ่านตรงตามอักษร (Literal Level) คือ การอ่านที่ผู้อ่านค้นหาข้อมูล ที่ผู้เขียนต้องการ

สื่อสาร เป็นการอ่านเพื่อค้นหาว่าผู้เขียนพูดว่าอย่างไร

2. การอ่านในระดับตีความ (Interpretative Level) คือ การอ่านที่ผู้อ่านหาความหมายจาก

ข้อมูล ที่ผู้เขียนบอกไว้ ผู้อ่านนำข้อมูล ที่ได้มาหาความสัมพันธ์ ตีความ อนุมาน และสรุปความคิดรวบยอด โดยสรุปเป็นการอ่านเพื่อค้นหาว่าผู้เขียนหมายความว่าอย่างไร

3. การอ่านระดับประยุกต์ (Applied Level) คือ การอ่านที่ผู้อ่านนำเอาความคิดที่ได้จากบทอ่านไปประยุกต์ใช้ ผู้อ่านที่เชี่ยวชาญจะเชื่อมโยงความรู้จากประสบการณ์เดิมเข้ากับความรู้ที่ได้จากบทอ่าน ผู้อ่านจะทำการสังเคราะห์บทสรุปที่ได้จากการนำเอาประสบการณ์เดิมของตนมาผนวกเข้ากับความรู้จากบทอ่านโดยสรุป เป็นการอ่านเพื่อจะนำเอาความคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้อย่างไร

ไกรคุง อนันตกุล และ กรรณิการ์ อนันตกุล (2547: 20) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ หมายถึง เป็นความสามารถในการผสม แล้วขยายความรู้ความจำอย่างสมเหตุสมผล ที่ได้จากการอ่านของนักเรียน ในการอ่านระดับการจับใจความสำคัญ (Skimming for Main Ideas) การอ่านระดับบอกรายละเอียดของเรื่อง (Scanning for Details) และการอ่านระดับสรุปใจความสำคัญ ซึ่งสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. การจับใจความสำคัญ (Skimming for Main Ideas) เป็นความสามารถในการอ่านอย่างรวดเร็ว เพื่อจับใจความสำคัญ (Main idea) ของสิ่งที่ โดยที่ผู้อ่านไม่มุ่งหวังที่ทราบเกี่ยวกับรายละเอียดของเนื้อเรื่อง การอ่านประเภทนี้มักได้แก่ การอ่านบทความจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ปกหนังสือ (ตามแผงหรือร้านขายหนังสือ) และนวนิยายต่าง ๆ

2. บอกรายละเอียดของเรื่อง (Scanning for Details) เป็นความสามารถในการอ่านโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ บทความหรือข้อความ โฆษณาต่าง ๆ หรือสิ่งตีพิมพ์ที่พบอยู่ในชีวิตประจำวัน ประการแรกที่ผู้อ่านต้องกระทำ ได้แก่ การถามตัวเองว่าอ่านเกี่ยวกับเรื่องอะไร

(Topic) และมีสาระสำคัญอะไรบ้าง (Main idea) จากนั้นเมื่อผู้อ่านสนใจเรื่องราวดังกล่าวก็มักจะต้องอ่านรายละเอียด (Details) เพื่อตีความในระดับอื่นๆ ต่อไป (Cause and effect) เป็นต้น

3. สรุปใจความสำคัญ (Making Inferences) ได้แก่ การลงความเห็น การวินิจฉัยหรือการสรุปรวบยอดอย่างมีเหตุผล ซึ่งการสรุปใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องนั้นผู้อ่านจะต้องพิจารณาจากรายละเอียดที่ปรากฏในข้อความแล้วนำมาสรุปอย่างมีเหตุผล โดยที่ผู้อ่านไม่สามารถหาคำตอบโดยตรงจากเนื้อเรื่องได้ ดังนั้นคำถามประเภทสรุปใจความสำคัญ จึงเป็นคำถามที่ยากที่สุดในบรรดาคำถามทุกประเภทที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านและการที่จะบอกได้ว่าผู้อ่านสามารถอ่านข้อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็ย่อมหมายความว่าผู้อ่านสามารถตอบคำถามประเภทสรุปใจความสำคัญได้อย่างถูกต้องด้วย การสรุปใจความสำคัญ (Making Inferences) เป็นกระบวนการคิดในระดับสูงที่ผู้อ่านต้องอาศัยข้อเท็จจริงที่มีอยู่ในเนื้อเรื่องเป็นพื้นฐานในการพิจารณา วิธีการหนึ่งที่ดีที่สุดในการเรียนรู้และพัฒนาการสรุปใจความสำคัญอย่างมีเหตุผล ได้แก่ การศึกษาการสรุปใจความสำคัญอย่างถูกต้องมีเหตุผล จากตัวอย่างต่าง ๆ จำนวนมาก เพื่อสร้างประสบการณ์และเพิ่มพูนทักษะความชำนาญในการสรุปใจความสำคัญจากข้อความที่อ่านด้วยตนเอง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันราชภัฏวชิรเวศน์และเพื่อศึกษาลักษณะบทเรียนที่มีผลต่อความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา

เพื่อให้งานศึกษาครั้งนี้ตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย จึงกำหนดขอบเขตงานวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สถาบันราชภัฏวชิรเวศน์ กรุงเทพมหานคร ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาการอ่านภาษาอังกฤษ (ENGL 201) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ไม่แยกสาขาวิชา และไม่สุ่มตัวอย่าง และไม่แยกกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน นักศึกษาทั้งหมด 14 คน นักศึกษาชาย 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.42 นักศึกษาหญิง 11 คน คิดเป็นร้อยละ 78.57
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันราชภัฏวชิรเวศน์ กำหนดไว้ดังนี้

2.1 คำถามเพื่อสัมภาษณ์นักศึกษานักศึกษาเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันราชภัฏวชิรเวศน์ โดยกำหนดจากกรอบแนวคิดในการศึกษาได้แก่ ความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ความเข้าใจในบทเรียนแต่ละเรื่อง ความรู้พื้นฐานในเรื่องที่เรียน ความยากง่ายของบทเรียนดังนี้

ตารางที่ 1 คำถามในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านของ
นักศึกษา (ณัฐินี ทินวงษ์: 2554)

ลำดับ ที่	กรอบการศึกษา	คำถาม
1	ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ	- นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม นอกห้องเรียนหรือไม่อย่างไร
2	ความรู้ขณะเรียน	- รู้สึกอย่างไรตอนเรียนเรื่องนี้ - ชอบหรือไม่เพราะอะไร - เข้าใจหรือไม่ เพราะอะไร
3	ความเข้าใจขณะเรียน	- เข้าใจเรื่องที่เรียนเพียงใด - เข้าใจหรือไม่ เพราะอะไร
4	ความรู้พื้นฐานในเรื่องเรียน	- เคยรับรู้หรือเรียนรู้เรื่องนี้มาก่อน หรือไม่ (ถ้าตอบเคย ถามข้อต่อไป) - ทำให้เข้าใจเรื่องนี้ดีขึ้นไหม
5	ความยากง่ายของบทเรียน	- เรื่องที่เรียนยากเกินไป - ยาก/ง่าย เพราะอะไร
6	ความวิตกกังวลขณะเรียน	- ขณะเรียนมีความวิตกกังวลอะไร หรือไม่

2.2 บทเรียน 5 เรื่องจากหนังสือ Read and Understand หนังสืออ่านประเภทวิชาการระดับ
1 แต่งโดย Betty Kirkpatrick และ Rebecca Mok สำนักพิมพ์ Learners Publishing Pte Ltd. ใช้ใน
ประกอบการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ (ENGL 201) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2557 ดังนี้ 1) Green Packaging 2) To Much Traffic 3) Bullying 4) Travel Trouble 5) Terrorism.
โดยหลักเกณฑ์ในการเลือกบทเรียนทั้ง 5 เรื่องจาก 15 เรื่องมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1. เรื่องคำศัพท์และ โครงสร้างภาษาที่น่าสนใจ
 2. เนื้อหาด้านวิชาการของบทอ่านมีความหลากหลายและเหมาะสมกับระดับนักศึกษา
 3. บทเรียนใกล้ชิดตัวและเชื่อมโยงเข้ากับชีวิตประจำวันได้
 4. ความน่าในใจ ทันสมัย ทันเหตุการณ์
 5. ประโยชน์ของบทเรียน
3. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้จัดการเตรียมบทเรียนเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนในรายวิชา ENGL 201 การอ่านภาษาอังกฤษ จำนวนทั้งหมด 14 คน ก่อนเข้าเรียนผู้วิจัยได้แนะนำจุดประสงค์ของการวิจัยให้นักศึกษาทราบและเริ่มสอนบทเรียนทั้งหมด 6 สัปดาห์
 4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากความรู้ความเข้าใจจากการอ่านบทเรียนเรื่องต่างๆ ด้านความเข้าใจเนื้อหาโดยรวม และ ด้านคำศัพท์ และ วิเคราะห์จากผลการสัมภาษณ์ของนักศึกษาทั้งหมด 14 คน โดยนักศึกษาจะต้องทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนซึ่งประกอบด้วย
 1. ให้จับคู่คำศัพท์กับความหมาย
 2. จับคู่คำศัพท์กับคำที่มีความหมายตรงกันข้าม
 3. เลือกคำศัพท์มาเติมในประโยคให้เหมาะสม
 4. ตอบคำถามประโยคต่อไปนี้อีกว่าถูก/ผิด

ตารางที่ 2 กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล (ณัฐินี ทินวงษ์: 2554)

วัตถุประสงค์การวิจัย	แหล่งข้อมูล	การวิเคราะห์
1. ปัจจัยที่มีกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	1. คำตอบจากการสัมภาษณ์นักศึกษา 14 คน	1: การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารเนื้อหา (Content Analysis)

	2. คำตอบจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน	2: ตรวจสอบข้อมูลความถูกต้อง (Data verification)
2. ลักษณะบทเรียนที่มีผลกระทบต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	1. บทเรียน 2. คำตอบคำถามจากการสัมภาษณ์ 3. ความเห็นผู้วิจัย	

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันรัฐศาสตร์และเพื่อศึกษาลักษณะของบทเรียนที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการวิเคราะห์ได้มาจากบทเรียน 5 เรื่องจากหนังสือ Read and Understand หนังสืออ่านประเภทวิชาการ ระดับ 1 แต่งโดย Betty Kirkpatrick และ Rebecca Mok สำนักพิมพ์ Learners Publishing Pte Ltd. ใช้ในประกอบการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ (ENGL 201) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ดังนี้ 1) Green Packaging 2) Too Much Traffic 3) Bullying 4) Travel Trouble 5) Terrorism และการสัมภาษณ์นักศึกษจำนวน 14 คน โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วนคือ

1. ผลการวิเคราะห์บทเรียน
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษา
3. ผลการสรุปข้อมูล

ผลการวิเคราะห์บทเรียน

ในการศึกษาข้อมูลการวิเคราะห์บทเรียนมีประสงค์เพื่อเสนอลักษณะของบทเรียนที่มีผลต่อความสามารถในการเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาซึ่งบทเรียนทั้ง 5 เรื่องนี้เป็นเรื่องที่นักศึกษาใช้ประกอบในการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษในระหว่างที่มีการดำเนินการวิจัยผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ภาพรวมของบทเรียน ภาพรวมของความเข้าใจที่มีต่อบทเรียนทั้ง 5 เรื่อง ได้แก่เรื่อง 1) Green Packaging 2) Too Much Traffic 3) Bullying 4) Travel Trouble 5) Terrorism เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นผลการวิเคราะห์ภาพรวมของความเข้าใจบทเรียนในแต่ละเรื่อง โดยในตารางได้แสดงจำนวนคนที่เข้าใจบทเรียนในแต่ละเรื่องและ จำนวนเรื่องที่นักศึกษาแต่ละคนเข้าใจ ดังปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3: ตารางแสดงผลภาพรวมของความเข้าใจบทเรียนของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนที่ 5 เรื่อง

จำนวน นักศึกษา	เรื่อง Green Packaging		เรื่อง Too Much Traffic		เรื่อง Bullying		เรื่อง Travel Trouble		เรื่อง Terrorism		จำนวนเรื่อง			
	ไม่ เข้าใจ	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	เข้าใจ	ไม่ เข้าใจ	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	เข้าใจ	ไม่ เข้าใจ	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	ร้อยละ	เข้าใจ	ร้อยละ
นศ. เอ		✓		✓	✓		✓		✓		3	60.00	2	40.00
นศ. บี	✓			✓		✓	✓		✓		3	60.00	2	40.00
นศ. ซี		✓		✓		✓		✓	✓		1	20.00	4	80.00
นศ. ดี		✓		✓		✓	✓			✓	1	20.00	4	80.00
นศ. อี		✓		✓	✓			✓		✓	1	20.00	4	80.00
นศ. เอฟ	✓			✓		✓	✓		✓		3	60.00	2	40.00
นศ. จี		✓	✓			✓	✓		✓		3	60.00	2	40.00

หมายเหตุ: 1: กรณีที่นักศึกษาตอบคำถามท้ายบทเรียนผิด หมายถึง ไม่เข้าใจ

2: ลักษณะการตอบคำถามจากการสัมภาษณ์

เข้าใจเล็กน้อย และ เข้าใจบ้าง หมายถึง ไม่เข้าใจ

เข้าใจปานกลาง หมายถึง เข้าใจ

ตารางที่ 3 (ต่อ): ตารางแสดงผลภาพรวมของความเข้าใจบทเรียนของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนที่ 5 เรื่อง

จำนวนนักศึกษา	เรื่อง Green Packaging		เรื่อง Too Much Traffic		เรื่อง Bullying		เรื่อง Travel Trouble		เรื่อง Terrorism		จำนวนเรื่อง			
	ไม่เข้าใจ	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	ร้อยละ	เข้าใจ	ร้อยละ
นศ. เอช		✓		✓	✓		✓		✓		3	60.00	2	40.00
นศ. ไอ		✓		✓		✓	✓		✓		2	40.00	3	60.00
นศ. เจ		✓		✓		✓		✓	✓		4	80.00	1	20.00
นศ. เค	✓			✓	✓		✓		✓		4	80.00	1	20.00
นศ.แอล		✓		✓		✓		✓	✓		1	20.00	4	80.00
นศ.เอ็ม		✓		✓		✓		✓		✓	0	0.0	5	100
นศ. เอ็น		✓		✓	✓		✓		✓		3	60.0	2	40.00
รวม	3	11	1	13	5	9	9	5	11	3				
ร้อยละ	21.42	78.57	7.14	92.85	35.71	64.28	64.28	35.71	78.57	21.42				

หมายเหตุ: 1: กรณีที่นักศึกษาตอบคำถามท้ายบทเรียนผิด หมายถึง ไม่เข้าใจ

2: ลักษณะการตอบคำถามจากการสัมภาษณ์

เข้าใจเล็กน้อย และ เข้าใจบ้าง หมายถึง ไม่เข้าใจ เข้าใจปานกลาง หมายถึง เข้าใจ

จากตารางที่ 3 แสดงภาพรวมผลของความเข้าใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนที่ 5 เรื่องจำแนกตามลำดับพบว่า บทเรียนที่นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าใจมากที่สุดคือเรื่อง Too Much Traffic จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 92.85 รองลงมาคือเรื่อง Green Packaging จำนวน 11 คน คิดเป็น ร้อยละ 78.57 เรื่อง Bullying จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 64.28 เรื่อง Travel Trouble จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 และเรื่อง Terrorism จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.42 ตามลำดับ ส่วนบทเรียนที่นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เข้าใจมากที่สุดตามลำดับคือ เรื่อง Terrorism จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 78.57 เรื่อง Travel Trouble จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 64.28 เรื่อง Bullying จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 เรื่อง Green Packaging จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.42 และเรื่อง Too Much Traffic จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14

2. ผลการวิเคราะห์ลักษณะของบทเรียน จำนวน 5 เรื่อง การวิเคราะห์ลักษณะบทเรียนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือเรื่อง 1) Green Packaging 2) Too Much Traffic 3) Bullying 4) Travel Trouble 5) Terrorism จากบทเรียนทั้ง 15 เรื่องเพื่อแสดงลักษณะทั่วไปของบทเรียนที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านและเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษา และได้แสดงผลความเห็นของผู้วิจัย เพื่อแสดงผลภาพรวมลักษณะบทเรียนในแต่ละเรื่องได้แก่ วัตถุประสงค์ของบทเรียน ลักษณะการใช้ภาษาหรือคำศัพท์ในบทเรียนซึ่งมีผลต่อความสามารถในการเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4: ตารางการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของบทเรียน

บทเรียน	วัตถุประสงค์	ภาษา	กิจกรรม	ความเห็นผู้วิจัย
Green Packaging	ทดสอบความรู้เกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการรักษาสีสิ่งแวดล้อม	คำศัพท์ใหม่เกี่ยวกับ การ ร ัก ห ย า สิ่งแวดล้อม	1: การฟังการอ่านของนักศึกษา 2: อภิปรายอิสระหลังการอ่าน 3: ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	- เรื่องมีประโยชน์ น่าสนใจ - เรื่อง ใ ก ล ี ้ ต ัว มี ความ ส ัม พ ัน ธ์ กั บ ชีวิตประจำวัน - สอนให้ตระหนักถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
Too Much Traffic	ทดสอบความรู้ทั่วไปด้านการจราจรที่ติดขัดการใช้รถใช้ถนน	คำศัพท์เกี่ยวกับการจราจร และ ปัญหา ด้าน การจราจร การใช้รถใช้ถนน	1: การฟังการอ่านของนักศึกษา 2: อภิปรายอิสระหลังการอ่าน 3: ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	- เนื้อเรื่องมีประโยชน์ ใ ก ล ี ้ ต ัว และมีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันเพราะต้องเดินทางทุกวัน
Bullying	ทดสอบประสบการณ์เมื่อตอนเป็นเด็ก เมื่อถูกรังแกมีวิธีแก้ปัญหาอย่างไร	- โครงสร้างประโยคอดีตกาล - คำศัพท์	1: การฟังการอ่านของนักศึกษา 2: อภิปรายอิสระหลังการอ่าน 3: ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	- เนื้อเรื่องมีประโยชน์ ใ ก ล ี ้ ต ัว และนักศึกษานึกถึงเรื่องราวในอดีต อาจจะเคยรังแกคนอื่นหรือถูกรังแกในโรงเรียน - คำศัพท์ค่อนข้างยาก
Travel Trouble	ทดสอบประสบการณ์เมื่อตอนออกไปเที่ยว เกิดปัญหาอะไรบ้าง สิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบตอนไปเที่ยว	คำศัพท์เกี่ยวกับ ปัญหาและความยุ่งยากที่พบเมื่อไปเที่ยว	1: การฟังการอ่านของนักศึกษา 2: อภิปรายอิสระหลังการอ่าน 3: ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	- เนื้อเรื่องมีประโยชน์ เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักศึกษา - สอนเรื่องวิธีแก้ปัญหาสำหรับคนที่ยังไม่เคยออกไปเที่ยวสถานที่ไกลๆ

Terrorism	ทดสอบความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสถานการณ์โลกปัจจุบันเกี่ยวกับการก่อการร้าย	คำศัพท์เกี่ยวกับการก่อการร้าย	1: การฟังการอ่านของนักศึกษา 2: อภิปรายอิสระหลังการอ่าน 3: ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	- เป็นเรื่องที่ใกล้ตัวเพราะประเทศไทยเองมีการก่อการร้าย - สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน - คำศัพท์ค่อนข้างยากสำหรับนักศึกษา
-----------	---	-------------------------------	---	--

ตาราง 4 แสดงการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของบทเรียนที่มีผลต่อความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้งหมดสามารถจัดกลุ่มลักษณะบทเรียนได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 คือกลุ่มที่มีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์และน่าใจ มีเนื้อหาบทเรียนค่อนข้างใกล้เคียงกัน มีเนื้อหาความยากง่ายของศัพท์ และระดับความรู้ระดับวิชาการเหมาะสมกับระดับของนักศึกษา เป็นเนื้อหาที่นักศึกษามีพื้นฐานความรู้หรือมีประสบการณ์อยู่แล้วได้แก่เรื่อง Green Packaging, Too Much Traffic, Travel Trouble ในกลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มที่เนื้อหาของบทเรียนค่อนข้างน่าเบื่อ เนื้อหาไม่น่าสนใจ ยากต่อการทำความเข้าใจ ทั้งโครงสร้างประโยคและคำศัพท์ที่นักศึกษามีไม่เคยอ่านมาก่อนและเป็นเรื่องที่ค่อนข้างไกลตัว ไม่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและนักศึกษามีความรู้พื้นฐานและประสบการณ์

3. สรุปเนื้อหาของบทเรียน เนื้อหาของบทเรียนที่เลือกมาเพื่อศึกษาในครั้งนี้เป็นเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับของนักศึกษา มีทั้งเรื่องที่ยากและง่าย เป็นเรื่องที่นักศึกษามีความรู้พื้นฐานและประสบการณ์อยู่แล้วและเป็นเรื่องใหม่ที่ค่อนข้างไกลตัวและไม่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักศึกษา และเป็นเรื่องที่คุณวิจัยเองเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีประโยชน์กับนักศึกษา ต้องการให้นักศึกษาได้ความรู้ใหม่ๆ

ที่หลากหลาย ซึ่งทั้งหมดนี้ผู้วิจัยมุ่งที่จะแสดงลักษณะของบทเรียนที่มีประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านเนื้อหาที่มีผลต่อความสามารถในการเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ในลำดับต่อไปผู้วิจัยจะนำเสนอผู้การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาบทเรียนที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์นักศึกษาที่เข้าเรียนแบ่งเป็นประเด็นสำคัญเพื่อนำมาวิเคราะห์รายละเอียดของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาแบ่งได้ดังนี้คือ

1. ความรู้พื้นฐานในเรื่องที่เรียน
2. ระดับความยากง่ายของบทเรียน
3. บทเรียนมีประโยชน์เหมาะสมกับระดับของนักศึกษา
4. ความสนใจใฝ่รู้ในเรื่องที่เรียน

1. **ความรู้พื้นฐานในเรื่องที่เรียน** ความรู้พื้นฐานเรื่องที่เรียนผู้วิจัยให้ความสำคัญว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ค้นพบจากคำตอบส่วนใหญ่ของนักศึกษาว่ามีสำคัญมากต่อการทำความเข้าใจเรื่องที่นักศึกษาอ่านอยู่ ความรู้พื้นฐานในเรื่องที่เรียนนั้นทำให้นักศึกษาเชื่อมโยงเหตุการณ์กับชีวิตประจำวันได้ กล่าวคือ นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ประสบการณ์ต่างๆของแต่ละบุคคลให้สัมพันธ์กับ

ชีวิตประจำวันของนักศึกษาได้ หรือบางกรณีนักศึกษาสามารถคาดเดาความหมายของคำศัพท์หรือใจความสำคัญของเรื่องที่นักศึกษากำลังอ่านอยู่ได้ เช่น

จากผลการสัมภาษณ์นักศึกษาเอฟ กล่าวว่า การทำความเข้าใจกับคำศัพท์และเนื้อเรื่องนี้นักศึกษาพยายามเชื่อมโยงเนื้อเรื่องให้เข้ากับชีวิตประจำวันและค่อยๆ ทำความเข้าใจทีละน้อยตามลำดับ อย่างเช่นในเรื่อง Too Much Traffic ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องการจราจรติดขัด นักศึกษารู้คำศัพท์คำว่า Traffic, pollution, หรือ cars นักศึกษาจะเชื่อมโยงคำศัพท์กับประสบการณ์เดิมของนักศึกษาเอง และจินตนาการตามเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่องมากยิ่งขึ้น เช่น มีมีรถมากมาย ย่อมทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัด และปัญหามลพิษ เป็นต้น

2. ระดับความยากง่ายของบทเรียน ระดับความยากง่ายของบทเรียนทั้ง 5 บทเรียนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่พบจากการสัมภาษณ์นักศึกษานักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่ามีส่วนสำคัญต่อการทำความเข้าใจกับเรื่องที่ทำมาก ระดับความยากง่ายของบทเรียนนั้นส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมาก กล่าวคือ นักศึกษาจะพบอุปสรรคในการอ่าน อันเป็นสาเหตุมาจากสาเหตุต่างๆ เช่น คำศัพท์ที่นักศึกษายังไม่เคยรู้มาก่อน โครงสร้างประโยคที่ยาวและยากต่อการทำความเข้าใจ ประสบการณ์หรือความรู้พื้นฐานของนักศึกษายังไม่เพียงพอที่จะทำให้นักศึกษาเข้าใจในบทเรียนที่อ่านได้

จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยเห็นพ้องกับกับงานวิจัยของ (ณัฐฉิณี ทินวงษ์: 2554: 38) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษา ที่แบ่งสาเหตุออกเป็น

สองประเด็นดังนี้ คือ 1) ปัจจัยเกี่ยวกับพื้นฐานทางภาษาของนักศึกษาแต่ละคน นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษนี้ เริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่อายุ 9-10 ขวบ ระยะเวลารวมทั้งที่เรียนประมาณ 8 ปี และแต่ละคนก็มีความสนใจใฝ่รู้ที่ต่างกัน บางคนรู้จักคำศัพท์ที่ยากแต่เป็นบริบทใกล้ตัว จึงสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันได้ ในเรื่องปัจจัยเกี่ยวกับพื้นฐานทางด้านภาษาของนักศึกษานั้น ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับ รูปแบบโครงสร้างประโยคที่ยาก เช่น ประโยครูป อดีตกาลที่ยาว และทำให้นักศึกษาสับสนกับเนื้อความในประโยค และ 2) ปัจจัยที่มาจากบทเรียนเอง เช่น เนื้อหาในบทเรียนประกอบด้วยคำศัพท์ที่ยากเกินระดับความรู้ของนักศึกษาเอง ซึ่งจะสังเกตว่าเนื้อเรื่องที่อ่านจะมีความยากง่ายไล่ระดับกันไปและส่งผลกระทบต่อการทำความเข้าใจของนักศึกษา ดังเช่นในกรณีสัมภาษณ์นักศึกษา เอ็ม นักศึกษาที่มีคะแนนเต็ม 5 จากการอ่านทั้ง 5 เรื่อง ให้ความเห็นว่า บทเรียนเรื่อง Terrorism รวมทั้งเรื่อง Bullying เป็นเนื้อหาที่ค่อนข้างยาก ทั้งคำศัพท์และรูปแบบ โครงสร้างประโยค แต่ด้วยความที่ตัวเองสนใจเรื่องที่อ่าน ประกอบกับมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษค่อนข้างดีอยู่แล้ว จึงสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้พอประมาณ

3. บทเรียนมีประโยชน์เหมาะสมกับระดับของนักศึกษา จากผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของบทเรียนที่นำมาให้นักศึกษาอ่านเป็นหนังสืออ่านระดับวิชาการเล่มที่ 1 สำหรับนักศึกษาระกลางที่ต้องการพัฒนาทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยเนื้อเรื่องที่น่าสนใจที่นักศึกษาควรจะต้องศึกษาเพื่อรู้เรื่องราวเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งในบทเรียนประกอบไปด้วยเนื้อเรื่องเพื่ออ่าน และแบบฝึกหัดให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะด้านภาษาอังกฤษซึ่งประกอบไปด้วยแบบฝึกหัดดังต่อไปนี้

1. คำศัพท์ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่จำเป็นมากในการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาบทเรียน

2. อ่านเพื่อทำความเข้าใจ คือคำถามในรูปแบบให้ตอบคำถามว่า ประโยคต่อไปนี้เป็นถูกหรือผิด
3. แบบฝึกหัดแบบจับคู่ทำแบบฝึกหัด (Pair Work) เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ปรึกษาคำตอบร่วมกัน โดยการเขียนหรือตอบปากเปล่า
4. ระบุคำผิด (Spot the Error) แบบฝึกหัดให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดแบบเขียนประโยคที่ผิดใหม่ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

จากข้อมูลดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยพบว่า บทเรียนนี้เป็นบทเรียนที่ดีมีประโยชน์เหมาะสมกับระดับนักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง ซึ่งสังเกตจากความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน จะสังเกตว่านักศึกษาส่วนใหญ่จะมีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่มีเนื้อหาระดับง่ายถึงปานกลาง เช่นเรื่อง Too Much Traffic, Green Packaging, และเรื่อง Bullying ส่วนเรื่อง Terrorism เนื้อหาค่อนข้างยากนักศึกษาก็จะสามารถเข้าใจได้นั้นต้องมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษดีในระดับกลางขึ้นไป

4. ความสนใจในเรื่องที่เรียน ความสนใจใฝ่รู้ในเรื่องที่เรียนนี้เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ผู้วิจัยได้ค้นพบว่าตัวนักศึกษาเองเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ความสนใจในบทเรียนของนักศึกษาเอง รวมไปถึงเขาวุฒิปัญญาความถนัด ความสนใจ การปรับตัว แรงจูงใจในบทเรียนหรือวิชาที่เรียน รวมทั้งทัศนคติต่อวิชาที่เรียน บรรยากาศในการเรียนและสิ่งแวดล้อม (วิมา พร มาพบสุข, 2542: 323-327) เพราะถึงแม้ว่าผู้สอนเองจะจัดการเรียนการสอนดีเพียงใด หากนักศึกษาไม่มีความสนใจในวิชาที่เรียน ย่อมส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จากการสัมภาษณ์นักศึกษาดูและนักศึกษาคู่ ผู้ที่เข้าใจเนื้อหาบทเรียนเพียงเรื่องเดียวคือเรื่อง Too Much Traffic นักศึกษาทั้งสอง

คนที่ไม่ถนัดการเรียนภาษาอังกฤษให้เหตุผลว่าที่ตนเองเข้าใจเรื่อง Too Much Traffic เพราะว่าต้องเผชิญกับปัญหาการจราจรทุกวันเลยทำให้สนใจเป็นพิเศษ ซึ่งต่างจากเรื่องอื่นๆ ที่พวกเขาอ่านไม่เข้าใจเลย

อีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจคือบทเรียนที่น่าสนใจนั้นส่งผลต่อความสนใจใฝ่รู้ในบทเรียนของนักศึกษาเช่นกัน ในที่นี้หมายถึงหาเนื้อเรื่องที่น่าสนใจ เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันและเป็นเนื้อหาที่ดีมีประโยชน์ นักศึกษาส่วนใหญ่จะมีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียนตั้งใจเรียนและเอาใจจดจ่อเป็นพิเศษ นอกจากนี้ ปริญญาพร สิ้นหนู (2554: 2 อ้างถึงใน ฌัญฉุณี ทินวงษ์: 2554: 43) กล่าวว่า “ความชอบ ความคุ้นเคยกับเนื้อเรื่องและความสนใจของนักเรียน (นักศึกษา) มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการการอ่าน หากนักเรียน (นักศึกษา) มีความเพลิดเพลินในการอ่านจะทำให้เกิดความรู้สึกรักการอ่านและสร้างแรงจูงใจในการอ่าน”

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา สถาบันราชภัฏกาฬสินธุ์ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่มุ่งเพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา 2) เพื่อศึกษาลักษณะบทเรียนที่มีผลต่อความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา เพื่อให้งานศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย จึงกำหนดขอบเขตงานวิจัยไว้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สถาบันราชภัฏกาฬสินธุ์ เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาการอ่านภาษาอังกฤษ (ENGL 201) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โดยไม่สุ่มตัวอย่างจำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกาฬสินธุ์ กำหนดไว้ดังนี้คือ 1) คำถามเพื่อสัมภาษณ์นักศึกษาเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกาฬสินธุ์ โดยกำหนดจากกรอบแนวคิดในการศึกษาได้แก่ ความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ความเข้าใจในบทเรียนแต่ละเรื่อง ความรู้พื้นฐานในเรื่องที่เรียน ความยากง่ายของบทเรียน 2) บทเรียน 5 เรื่อง จากหนังสือ Read and Understand หนังสืออ่านประเภทวิชาการระดับ 1 แต่งโดย Betty Kirkpatrick และ Rebecca Mok สำนักพิมพ์ Learners Publishing Pte Ltd. ใช้ในประกอบการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ (ENGL 201) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ดังนี้ 1) Green Packaging 2) To Much

Traffic 3) Bullying 4) Travel Trouble 5) Terrorism งานวิจัยนี้นำเสนอโดยการใส่ตาราง และสถิติร้อยละ เพื่อแสดงภาพรวมความเข้าใจในบทเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบนักศึกษาและสัมภาษณ์นักศึกษาทั้งหมด 14 คน สอดคล้องกับงานวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ ฌัญฐิณี ทินวงษ์ (2554) สรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันรัชต์ภาคย์คือ ระดับความยากง่ายของบทเรียนที่นำมาให้ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งในการทำงานวิจัยครั้งนี้ ใช้บทเรียนระดับความรู้ด้านวิชาการ และ ระดับความรู้พื้นฐานในด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา จะเห็นได้ว่านักศึกษาที่สามารถเข้าใจเนื้อหาทั้งหมดของบทเรียนได้คือนักศึกษาที่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษคืออยู่แล้ว รวมทั้งมีความเอาใจใส่และความสนใจในบทเรียนเป็นพิเศษด้วย
2. ลักษณะของบทเรียนที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ได้แก่ลักษณะเนื้อหาในบทเรียนที่มีประโยชน์และน่าสนใจ เนื้อหาด้าน โครงสร้างประโยค คำศัพท์มีระดับที่ง่าย มีการใช้ภาษาในระดับที่เหมาะสมกับนักศึกษา

อภิปรายผล

การอภิปรายผลเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกาญจนบุรีได้สรุปปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาดังนี้

1. **ความรู้พื้นฐานในเรื่องที่เรียน** ความรู้พื้นฐานเรื่องที่เรียนผู้วิจัยให้ความสำคัญว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ค้นพบจากคำตอบส่วนใหญ่ของนักศึกษาว่ามีสำคัญมากต่อการทำความเข้าใจเรื่องที่นักศึกษาอ่านอยู่ ความรู้พื้นฐานในเรื่องที่เรียนนั้นทำให้นักศึกษาเชื่อมโยงเหตุการณ์กับชีวิตประจำวันได้ กล่าวคือ นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ประสบการณ์ต่างๆของแต่ละบุคคลให้สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักศึกษาได้ หรือบางกรณีนักศึกษสามารถคาดเดาความหมายของคำศัพท์หรือใจความสำคัญของเรื่องที่นักศึกษากำลังอ่านอยู่ได้

2. **ระดับความยากง่ายของบทเรียน** ระดับความยากง่ายของบทเรียนทั้ง 5 บทเรียนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่พบจากการสัมภาษณ์นักศึกษาว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่ามีส่วนสำคัญต่อการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านมาก ระดับความยากง่ายของบทเรียนนั้นส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าใจในการการอ่านภาษาอังกฤษมาก กล่าวคือ นักศึกษาจะพบอุปสรรคในการอ่าน อันเป็นสาเหตุมาจากสาเหตุต่างๆ เช่น คำศัพท์ที่นักศึกษายังไม่เคยรู้มาก่อน โครงสร้างประโยคที่ยาวและยากต่อการทำความเข้าใจ ประสบการณ์หรือความรู้พื้นฐานของนักศึกษายังไม่เพียงพอที่จะทำให้ นักศึกษาเข้าใจในบทเรียนที่อ่านได้

3. **บทเรียนมีประโยชน์เหมาะสมกับระดับของนักศึกษา** จากผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของบทเรียนที่นำมาให้นักศึกษาอ่านเป็นหนังสืออ่านระดับวิชาการเล่มที่ 1 สำหรับนักศึกษาระดับกลางที่ต้องการพัฒนาทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยเนื้อเรื่องที่นำเสนอนักศึกษาควรจะศึกษาเพื่อรู้เรื่องราวเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งในบทเรียนประกอบไปด้วยเนื้อเรื่องเพื่ออ่าน และแบบฝึกหัดให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะด้านภาษาอังกฤษ จากข้อมูล ผู้วิจัยพบว่า บทเรียนนี้เป็นบทเรียนที่ดี มีประโยชน์เหมาะสมกับระดับนักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง ซึ่งสังเกตจากความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน จะสังเกตว่านักศึกษาส่วนใหญ่จะมีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่มีเนื้อหาระดับง่ายถึงปานกลาง เช่น เรื่อง Too Much Traffic, Green Packaging, และเรื่อง Bullying ส่วนเรื่อง Terrorism เนื้อหาค่อนข้างยากนักศึกษาที่จะสามารถเข้าใจได้นั้นต้องมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษดีในระดับกลางขึ้นไป

4. **ความสนใจในเรื่องที่เรียน** ความสนใจใฝ่รู้ในเรื่องที่เรียนนี้เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ผู้วิจัยได้ค้นพบว่าตัวนักศึกษาเองเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ความสนใจในบทเรียนของนักศึกษาเอง รวมไปถึงเขาวงกตปัญญาความถนัด ความสนใจ การปรับตัว แรงจูงใจในบทเรียนหรือวิชาที่เรียน รวมทั้งทัศนคติต่อวิชาที่เรียน บรรยากาศในการเรียนและสิ่งแวดล้อม (วิมา พร มาพบสุข, 2542: 323-327) เพราะถึงแม้ว่าผู้สอนเองจะจัดการเรียนการสอนดีเพียงใด หากนักศึกษาไม่มีความสนใจในวิชาที่เรียน ย่อมส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จากการสัมภาษณ์นักศึกษาเจและนักศึกษาเค ผู้ที่เข้าใจเนื้อหาบทเรียนเพียงเรื่องเดียวคือเรื่อง Too Much Traffic นักศึกษา

ทั้งสองคนนี้ไม่ถนัดการเรียนภาษาอังกฤษให้เหตุผลว่าที่ตนเองเข้าใจเรื่อง Too Much Traffic เพราะว่าต้องเผชิญกับปัญหาการจราจรทุกวันเลยทำให้สนใจเป็นพิเศษ

ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกาญจนบุรีมีประเด็นที่จะเสนอเพื่อเป็นประโยชน์ต่อไปดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาบทเรียนที่ให้นักศึกษาอ่านควรเป็นเนื้อหาระดับวิชาการที่เหมาะสมกับระดับนักศึกษาที่จะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้มากยิ่งขึ้น เช่นเป็นบทเรียนที่มีประโยชน์และทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ให้เข้ากับชีวิตประจำวันของนักศึกษาได้ ซึ่งเนื้อหาที่เป็นเรื่องไกลตัวและยากเกินเป็นอาจเป็นสาเหตุให้นักศึกษาไม่มีความกระตือรือร้นในศึกษาบทเรียนและทำให้บรรยากาศในห้องเรียนดูน่าเบื่อ

2. กิจกรรมประกอบการสอนไม่ควรที่จะยากและซับซ้อนและแบบฝึกหัดมากเกินไปเพราะอาจทำให้กระบวนการเรียนการสอนล่าช้า นักศึกษาเรียนเนื้อหาไม่ครบถ้วนเนื่องจากความเร่งรีบในการทำกิจกรรมและแบบฝึกหัด

ข้อเสนอแนะ

ในการทำงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษครั้งต่อไป ผู้วิจัยได้เสนอแนะข้อที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้

1. ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำความเข้าใจกับการอ่านบทเรียนภาษาอังกฤษ เช่น แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อผู้สอน
2. ควรศึกษาในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้ครบทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
3. ผู้วิจัยควรแยกกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างตามระดับความรู้ด้านภาษาอังกฤษ กลุ่มเก่ง กลุ่มอ่อน หรือแยกวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายคณะหรือสาขาเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา วิชญปกรณ์. (2534). เอกสารประกอบการสอนการอ่าน, พิษณุโลก, คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2534.
- คณิงนิจ จิตตรง. (2548). การใช้ภาพยนตร์ประกอบการอภิปรายเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และความคิดวิจารณ์ของนักเรียน เตรียมทหาร, เชียงใหม่, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จรรยา สุกโท. (2552). การใช้สื่อวีดิทัศน์เพื่อช่วยอ่านทำความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- แม่นมาต ชวลิต. (ผู้รวบรวม) (2544). แนวทางส่งเสริมการอ่าน. (ฉบับแก้ไขและเพิ่มเติม) กรุงเทพฯ บรรณกิจ, 1991.
- ผกาศรี เย็นบุตร. (2542). การอ่าน. กรุงเทพฯ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531). การส่งเสริมการอ่าน (พิมพ์ครั้งที่ ๒) ปทุมธานี คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์.
- ณัฐฉิณี ทินวงษ์. (2554) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ประถมศึกษา ภาควิชาตะวันตก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2554, หน้า 24-52.
- นพรัตน์ ชนาอนุรักษ์กุล. ผลการลดความเหลื่อมล้ำของอำนาจระหว่างผู้เรียนและผู้สอนควบคู่กับการ เสริมแรงเชิงบวกต่อความเชื่อมั่นในตนเอง ความวิตกกังวล เจตคติ และเจตน์ภาพการพูด ภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์, 2553.
- สุมิตรา พรรณกุลบดี (2535). “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ กับการรับรู้กลวิธีที่นำมาใช้ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2535.
- เจษฎา เหลืองขมิ้น. (2541). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความคงทนในการจำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากภาพยนตร์ที่มีพื้นหลังภาพต่างกัน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต:จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

- ฉวีวรรณ อุหาภินันท์.** (2542). เทคนิคการอ่าน. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.
- แม่นมาศ ขวลิขิต.** (ผู้รวบรวม) (2544). แนวทางส่งเสริมการอ่าน. (ฉบับแก้ไขและเพิ่มเติม) กรุงเทพฯ
บรรณกิจ 1991.
- ฉลองชัย สุรวัดตนบูรณ.** (2528). การเลือกและการใช้สื่อการสอน. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปัญญา รินจำว.** (2544). การใช้กิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีวิธีที่ประกอบเพื่อส่งเสริมทักษะ
การพูด ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. เชียงใหม่:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ผกาศรี เย็นบุตร.** (2542). การอ่าน. กรุงเทพฯ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สุขุม เฉลยทรัพย์** (2531). การส่งเสริมการอ่าน (พิมพ์ครั้งที่ ๒) ปทุมธานี คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาสงครณ.
- วราพันธ์ สุวางเนตร** (2530) การศึกษาการทดลองสอนทักษะความเข้าใจการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้
เทปโทรทัศน์ร่วมกับเทปบันทึกเสียง เปรียบเทียบกับการใช้เทปบันทึกเสียงแต่เพียงอย่างเดียว.
ปริญญานิพนธ์มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศราวุธ ชาชุมวงศ์.** (2544). ผลสัมฤทธิ์?ด้านการฟังภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียน โดยวิธีที่
มีตัวอักษรบรรยายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุมิตรา อังวัฒนากุล,** (บรรณาธิการ). (2540). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ ระดับ
มัธยมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์.
- อัญญา วงศ์โสธร.** (2544). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่
๒). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัครพร แสงอรุณเลิศ.** (2551). การใช้ภาพยนตร์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและการคิด
อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับก้าวหน้า. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อาภรณ์ชนิศ แสงสังข์.** (2546). การใช้ภาพยนตร์การ์ตูนประกอบตัวอักษรบรรยายเพื่อส่งเสริมการ
เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ การฟังเพื่อความเข้าใจและจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
1. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- อรพรรณ สุธาพันธ์.** (2550). กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Alexandrescu, R.** A middle way video approach to EFL teaching. English Teaching Forum. 1995.
- Donley, K.M.** Film for fluency. English Teaching Forum. 2000.
- Hemei, J.** Teaching with video in an English class. English Teaching Forum, 35(2),45-46. 1997.
- Intarasombat, Pakong.** The Effect of Vocabulary Development Approach on Mathayomsuksa 4 Students' English Reading Comprehension. Master's Thesis, Khon Kaen University, 2002.
- Kajornboon, B.** Video in language class. PASAA, 19 (1). 1989.
- Krashen, S.D.** Second Language Acquisition and Second Language Learning. New York : Pergamond Press. 1981.
- Mackey, W.F.** Language teaching analysis. London : Longman. 1965.
- Meara, P.** "Vocabulary Acquisition: A Neglected Aspect of Language Learning," Language Teaching and Linguistic Abstracts. 13 (April 1993) : 50-51.
- Mendelson, D.J. and Rubin, J.** A Guide for the Teaching of Second Language Learning. San Diego, Californai: Dominie Press, Inc. 1995.
- Meyer, M.J. and Lee, Y.B.** Closed-captioned prompt tares: Their influence of the Association for Education Communications and Technology, 1995.
- Neuman, S. & Koskiinen, P.** Captioned television as comprehensible input: Effects of incidental word learning form context for language minority students. Reading Research Quaterly, 27 (1), 1992.
- Park, C. (1994).** Closed captioned TV. A resource for ESL literacy education. Eric Digest, 1994.
- Ree, T.** Closed caption in the classroom. Unpublished Manuscript. International Language Institute of Massachusetts. 1993.
- Seelapan, Alongkorn.** Teaching English Vocabulary through a Video. UbonRatchathani. Ubon Ratchathani University, 2002.

Singhal, Meena. "A comparison of L1 and L2 reading: Cultural differences and schema." 1998

Vandergift, L. Facilitating second language listening comprehension: Acquiring successful strategies. *ELT Journal*, 53(3), 1999.

Krashen, S.D. *Second Language Acquisition and Second Language Learning*. New York :

Pergamond Press. 1981.

Mackey, W.F. *Language teaching analysis*. London : Longman. 1965.

Brown, H Douglas. 2007. *Principles of language learning and teaching*. White Plains, NY: Longman.

Betty Kirkpatrick & Rebecca Mok. (2005) *Read and Understand*, Lealers Publishing Pte Ltd.